

บทที่ 4

ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว : ผลสะท้อนจากการปฏิบัตินโยบาย

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า เรากำหนดนโยบายใด ๆ ขึ้นก็เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามเป้าหมาย การวิจัยจึงเน้นศึกษาไปที่นโยบายที่บรรลุตามเป้าหมายว่า บรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด มีผลที่ไม่คาดหวัง หรือผลที่ไม่ตั้งใจใด ๆ เกิดขึ้น ซึ่งปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินการตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ได้ตั้งใจและรัฐบาลได้มอบหมายให้หน่วยงานตำรวจท่องเที่ยว (out puts) ดำเนินการหามาตรการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้น จากนโยบายหลักของรัฐบาลที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเภทปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว

ปัญหาอาชญากรรมที่ทำอากาศยานกรุงเทพ

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นที่ทำอากาศยานกรุงเทพ ส่วนมากเป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่ร่วมมือประสานงานกันของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลรักษาความปลอดภัย ภายในเขตทำอากาศยานกรุงเทพ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่สอดคล้องและไม่ชัดเจนในการป้องกันอาชญากรรม ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ขาดความร่วมมือประสานงาน ในการขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นที่ทำอากาศยานกรุงเทพ

ทำอากาศยานกรุงเทพ เปรียบเสมือนประตูบ้านของประเทศไทยเป็นจุดที่จะบอกความเป็นไปภายในบ้าน เช่นเดียวกับล็อบบี้ของโรงแรมที่จะบอกความเป็นไปในโรงแรมได้ทั้งหมด ฉะนั้น ความรู้สึกประทับใจหรือไม่ประทับใจที่จะติดตรึงใจกับนักท่องเที่ยวจึงอยู่จุดนี้ และด้วยเหตุผลนี้เองที่ทำให้การทำอากาศยานแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้บริหารกิจการทำอากาศยานกรุงเทพ ได้คิดค้นคิดพจน์ไว้เตือนใจในการให้บริการแก่ผู้โดยสารว่า "ก้าวแรกประทับใจ ก้าวสุดท้ายประทับใจ"

ปัญหาอาชญากรรมที่ทำอากาศยานกรุงเทพ ที่เกิดขึ้นกับผู้โดยสารนักท่องเที่ยว คือ ปัญหาเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้โดยสารนักท่องเที่ยวผ่านกรรมวิธีของศุลกากร และออกจากพื้นที่ห้องผู้โดยสารขาเข้ามาที่บริเวณหน้าห้องผู้โดยสารขาเข้า เพื่อเตรียมพร้อมเดินทางเข้าตัวเมืองกรุงเทพฯ พื้นที่แห่งนี้เดิมเป็นเขตสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถผ่านไปมาได้ แต่หลังจากเปิดใช้เพียง 3 เดือน ทางการทำอากาศยานได้ปิดกั้นพื้นที่บางส่วนเป็นเขตหวงห้าม

"อาคารผู้โดยสารขาเข้าระหว่างประเทศด้านหน้าของอาคารนี้เป็นเขตสาธารณะ ผู้โดยสารที่ผ่านกรรมวิธีของศุลกากรออกมาจะเป็นบริเวณที่คนมารับผู้โดยสารนักท่องเที่ยวมากมาย บริเวณนั้น ก็ทำให้ผู้โดยสารไม่ได้รับความสะดวกสบาย เนื่องจากมีกลุ่มผู้มาแสวงหาผลประโยชน์ที่จะเข้าไปชักชวนผู้โดยสารหรือว่าข้าวของของผู้โดยสารนักท่องเที่ยวที่วางไว้ก็ถูกพวกที่มาหากินลักขโมยไป

เนื่องจากผู้โดยสารนักท่องเที่ยวออกมาแล้วจะพบกลุ่มพวกไม่ปรารถนาดี หรือผู้มาแสวงหาผลประโยชน์ที่จะชักชวนผู้โดยสาร หรือว่าผู้โดยสารหรือนักท่องเที่ยวนี้ก็ไม่มีโอกาสเลือกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่เรามีอยู่บริเวณนั้น ซึ่งมี ลิมุซีน (Limousine) ธาราคารเคาน์เตอร์ สนาม โรงแรม เป็นต้น ไม่มีโอกาสได้เลือกเลย เพราะว่าผู้เข้ามาติดต่อหรือมาชักจูงนี้ทำให้ผู้โดยสารเกิดความรำคาญมากที่สุด ก็กันโดยใช้เหล็กสแตนเลสนี้กัน คล้าย ๆ ลักษณะเป็นรั้ว แต่ว่ามองเห็นทะลุกัน เรียกว่าเป็นเขตห้ามชั้นสอง ซึ่งผ่านจากศุลกากรมาแล้วผู้โดยสารก็ออกมา ก็สามารถที่จะเลือกใช้บริการได้ มีทั้งแลกเงิน มีทั้งรถเดินทางเข้ากรุงเทพฯ มีทั้งจองโรงแรม มีหมดในนั้น โดยที่ไม่มีกลุ่มผู้แสวงหาผลประโยชน์เข้าไป" (สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม, วันที่ 14 มกราคม พ.ศ.2539 เวลา 14.00 น.)

บุคคลต่าง ๆ ที่มาใช้บริเวณเขตสาธารณะอาจแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ผู้มา รับ-ส่ง ญาติมิตร หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าของตน
2. เจ้าหน้าที่หรือพนักงานของหน่วยงานราชการ และเอกชนที่มีสถานที่ปฏิบัติงานอยู่ที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ
3. กลุ่มมิชชันนารีที่คอยแสวงหาผลประโยชน์จากผู้โดยสารนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารทั่วไป
4. นักล้วงหรือขโมยทั่ว ๆ ไป

บุคคล 4 ประเภทที่ใช้บริเวณเขตสาธารณะดังกล่าวนี้ กล่าวได้ว่า มีสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่สามและกลุ่มที่สี่ที่ก่อปัญหา แต่อย่างไรก็ดี กลุ่มมิชชันนารีเป็นกลุ่มที่ก่อปัญหาทางด้านความปลอดภัยแก่ผู้โดยสารนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารทั่วไปมากที่สุด กลุ่มมิชชันนารีนี้แบ่งออกเป็น ไกด์ผี (หมายถึง ผู้ที่ชักชวน ชักจูงหรือใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อลวงให้ผู้โดยสารซื้อบริการนำเที่ยวของตนหรือกิจการที่ตนสังกัดอยู่ ซึ่งไม่มีสถานที่อยู่อย่างเป็นทางการ และวัตถุประสงค์ในการบริการแก่ผู้โดยสารก็มิใช่เป็นการนำเที่ยวโดยสุจริต แต่มีวัตถุประสงค์อย่างอื่นแอบแฝง) แท็กซี่ป้ายดำ (หมายถึง ผู้ที่ใช้พาหนะที่มีทะเบียนรถส่วนบุคคลมาคอยรับส่งผู้โดยสารระหว่างท่าอากาศยานกับจุดหมายปลายทางโดยคิดค่าโดยสารตามแต่จะตกลงกัน)

ปัญหาหมักคฤเทศก์เถื่อน (ไกด์ผี)

ปัญหาหมักคฤเทศก์เถื่อนหรือไกด์ผี เป็นปัญหาที่เกิดจากความบกพร่องของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่ไม่มีความสอดคล้องกับการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว เนื่องจากไม่มีมาตรการในการดำเนินงานอย่างจริงจังกับปัญหา เพียงแต่มีการดำเนินการในการพยายามที่จะรวบรวมบรรดามักคฤเทศก์ให้ขึ้นตรงต่อการท่องเที่ยว โดยมีการจัดทำทะเบียนมักคฤเทศก์ ซึ่งใช้ควบคุมปริมาณมักคฤเทศก์ให้อยู่ในสารบบของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ปัญหาหมักคฤเทศก์เถื่อนยังมีอยู่ ซึ่งเป็นตัวชี้ถึงปัญหาความไม่ร่วมมือและประสานงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่มีมาตรการในการปราบปรามไกด์ผีอย่างจริงจัง

ไม่มีผู้ใดทราบความเป็นมาของไกด์ผีอย่างแท้จริง และมีจำนวนเท่าไร แต่อาจกล่าวได้ว่า ก่อนมีการพัฒนาอาคารผู้โดยสารขาเข้าระหว่างประเทศแห่งใหม่ มีไกด์ผีอยู่เป็นจำนวนมาก มีหลายสังกัด มีการจัดคิว และมีกฎระเบียบควบคุมการบังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด ผู้ที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบจะต้องถูกขับออกจากสังกัดไป และจะกลับมาทำมาหากินในลักษณะอิสระไม่ได้ เพราะผลประโยชน์มีมหาศาลจึงมีอิทธิพลคุ้มครองอยู่ เนื่องจากมีเครือข่ายโยงใยกับร้านขายของที่ระลึกโรงแรมและสถานบริการบางแห่ง โดยทั่วไปไกด์ผีเหล่านี้แต่งกายสุภาพเรียบร้อยส่วนใหญ่ใส่เสื้อเชิ้ตผูกไท บางคนสวมใส่ชุดสากลก็มี พวกนี้พูดภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ บางภาษาได้ดี มีจิตวิทยาในการโน้มน้าวให้ผู้โดยสารหลงเชื่อและซื้อบริการ ลักษณะวิธีการในการหลอกลวงผู้โดยสารนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มาโดยส่วนตัว (F.I.T.) มิได้มาเป็นหมู่คณะ ถึงแม้จะใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวในประเทศไทยก็ตาม และผู้โดยสารที่มาท่องเที่ยวเองโดยไม่ใช้บริการของบริษัทนำเที่ยว มีดังต่อไปนี้ คือ

ประการแรก ใช้วิธีการเข้าไปทักทาย ช่วยเหลือแนะนำเล็ก ๆ น้อย ๆ ในด้านต่าง ๆ เช่น เคาน์เตอร์แลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคาร โรงแรมสถานที่พัก ฯลฯ จากนั้นก็เสนอขายรายการนำเที่ยว

ประการที่สอง ใช้วิธีการสวมรอย เช่น อาจถามผู้โดยสารนักท่องเที่ยวว่าใครเป็นผู้มารับพักที่โรงแรมไหน เมื่อผู้โดยสารพาซื้อออกไป ก็สวมรอย ว่าเป็นผู้มารับ และเมื่อพาผู้โดยสารพาเข้ากรุงเทพฯ ระหว่างทางก็อาจเสนอให้ผู้โดยสารนักท่องเที่ยวแวะซื้อของที่ระลึกก่อน

ประการที่สาม ใช้วิธีที่ทราบชื่อผู้โดยสารนักท่องเที่ยวล่วงหน้าแล้วเข้าไปทักทายต้อนรับและเอ่ยชื่อได้ถูกต้อง ทำให้ผู้โดยสารหลงเชื่อและอาจซื้อบริการของตนได้

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของไกด์ผีมิได้อยู่ที่การขายรายการนำเที่ยว และตนเองทำหน้าที่นำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวที่นั้น และผลตอบแทนจากการขายบริการดังกล่าว แต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงก็คือค่านายหน้า (commission) จากร้าน

ค่าของที่ระลึก โรงแรม หรือสถานบริการบางแห่ง ซึ่งให้ค่านายหน้าตามอัตราร้อยละของสินค้าหรือบริการ ซึ่งสามารถทำรายได้ให้กับไกด์ผีเป็นจำนวนมาก เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าเหยื่อที่หลงเชื่อและซื้อบริการนำเที่ยวไปแล้วไม่สนใจ หรือปฏิเสธในการไปซื้อหาของที่ระลึกตามสถานที่ ๆ ไกด์ผีนำไป ก็เป็นที่แน่นอนว่า เหยื่อผู้นั้นจะต้องถูกทิ้ง หรือกล่าวง่าย ๆ คือ ถูกปล่อยให้คอยเก้อที่โรงแรมที่พักเพื่อรอไกด์ผีมารับไปบริการนำเที่ยว ตามที่ซื้อไว้ตามวันเวลาที่นัดแนะไว้ ซึ่งพวกเขาจะไม่มารับอย่างแน่นอน เมื่อเป็นเช่นนี้ในแต่ละเดือนจึงปรากฏว่ามีผู้ร้องเรียนไปยังการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย หรือตำรวจท่องเที่ยว จำนวนหลายรายพร้อมกับแนบสำเนาใบเสร็จรับเงินที่ออกให้โดยไกด์ผีไปด้วย ซึ่งเมื่อตรวจสอบแล้วปรากฏว่ากิจการดังกล่าวไม่มีสถานที่อยู่จริงตามที่ปรากฏในใบเสร็จนั้น จึงไม่สามารถจะดำเนินการใด ๆ ได้

ปัญหาแท็กซี่ป้ายดำ

ปัญหาแท็กซี่ป้ายดำ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นภายในเขตท่าอากาศยานกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวนมาก โดยเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับกรมคมนาคมขนส่งผู้โดยสาร จากท่าอากาศยานกรุงเทพไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในประเทศ และการยังมีปัญหาเช่นนี้อยู่ในปัจจุบันจึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความไม่ร่วมมือกันของเจ้าหน้าที่ที่ร่วมกันรับผิดชอบความปลอดภัยในเขตท่าอากาศยานกรุงเทพ ซึ่งมีอยู่ 4 หน่วยงานที่รับผิดชอบร่วมกัน คือ

- 1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การท่าอากาศยานกรุงเทพ
- 2) เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง
- 3) เจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว ประจำท่าอากาศยานกรุงเทพ
- 4) เจ้าหน้าที่สารวัตรทหารอากาศ ประจำท่าอากาศยานกรุงเทพ

ปัญหาแท็กซี่ป้ายดำ ที่ท่าอากาศยานกรุงเทพเป็นปัญหาที่นำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น ปัญหาการฉ้อโกงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว และปัญหาที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ซึ่งทำให้ชื่อเสียงของประเทศชาติเสียหายในเรื่องความปลอดภัยต่อผู้ที่เดินทางผ่านเข้ามาในประเทศไทย

แท็กซี่ป้ายดำ คือ กลุ่มบุคคลที่ไร้รถยนต์นั่งที่มีทะเบียนรถส่วนบุคคลมาคอยบริการรับส่งผู้โดยสารระหว่างท่าอากาศยานกับจุดหมายปลายทาง โดยคิดค่าโดยสารตามแต่จะตกลงกัน (อัตราค่าโดยสารของแท็กซี่ป้ายดำมักจะถูกกว่าอัตราค่าโดยสารของรถอื่นที่ได้รับสัมปทานจาก

การทำอากาศยาน) การที่ได้ชื่อว่าเป็นแท็กซี่ป้ายดำ เนื่องจากในสมัยก่อนแผ่นป้ายทะเบียนยานพาหนะแบบแก๊งนั่งส่วนบุคคลมีพื้นที่เป็นสีดำ และตัวอักษรเป็นสีขาว แท็กซี่ป้ายดำมีทั้งบุคคลที่มีอาชีพอื่นเป็นหลักอยู่แล้ว แต่ใช้เวลาว่างจากงานประจำมาหารายได้พิเศษ และบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้เป็นหลัก วิธีการของพวกนี้เริ่มขึ้นเมื่อผู้โดยสารออกจากพื้นที่เขตหวงห้ามหน้าห้องผู้โดยสารขาเข้ามายังเขตสาธารณะ เพื่อเตรียมเดินทางเข้าตัวเมืองกรุงเทพฯ กลุ่มบุคคลเหล่านี้ก็จะเข้ามาเสนอบริการทันที โดยทั่วไปแล้วกลุ่มแท็กซี่ป้ายดำก็มีกฎระเบียบควบคุมการประกอบอาชีพอย่างเคร่งครัดเช่นกัน เพราะผลประโยชน์สูงจึงมีอิทธิพลครอบงำ (กรณีนายตำรวจระดับสูงผู้หนึ่งถูกชกต่อยที่ทำอากาศยานกรุงเทพฯ เนื่องจากถูกเข้าใจผิดเป็นตัวอย่าง แสดงให้เห็นถึงการรักษาผลประโยชน์) แต่ถ้าวินของใครไม่ประสบผลสำเร็จในการเสนอบริการก็จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่อยู่วันต่อไปทั้งหมดมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเสนอบริการ ซึ่งจะสร้างความรำคาญให้แก่ผู้โดยสารเป็นอย่างมาก เนื่องจากหลุดจากคนนี้ไปเจอคนโน้นเรื่อย ๆ ไป

เนื่องจากอัตราค่าโดยสารของแท็กซี่ป้ายดำ มักจะถูกกว่าบริษัทที่ได้รับสัมปทาน จึงทำให้พวกนี้ใช้วิธีการเสนอการบริการโดยมีการเปรียบเทียบอัตราค่าโดยสารของตนเองกับของบริษัทที่ได้รับสัมปทาน ซึ่งเท่ากับเป็นการจูงใจให้ผู้โดยสารตัดสินใจใช้บริการของตนง่ายขึ้น ดังนั้นโอกาสที่มีผู้โดยสารใช้บริการของแท็กซี่ป้ายดำจึงมีอยู่ค่อนข้างมาก

จุดประสงค์ที่แท้จริงในการเสนอบริการของแท็กซี่ป้ายดำอาจคล้ายคลึงกับจุดประสงค์ของไกด์ผี คือ ค่านายหน้าจากร้านขายของที่ระลึก โรงแรมแหล่งบริการบันเทิง ฯลฯ ที่มีสัญญาต่อกัน ซึ่งให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าค่าโดยสารเพราะฉะนั้น ระหว่างทางมักเสนอสิ่งเหล่านี้แก่ผู้โดยสาร บางรายจะคิดค่าโดยสารถูกโดยเสียวว่าผู้โดยสารอาจสนใจข้อเสนอ แต่ถ้าหากผู้โดยสารปฏิเสธก็อาจกลายเป็นรถเสียแล้วปล่อยผู้โดยสารทิ้งไว้กลางทาง แต่พฤติกรรมที่อันตรายยิ่งของแท็กซี่ป้ายดำ คือ การสร้างทำเป็นเครื่องยนต์ขัดข้องระหว่างทาง เช่น สตาร์ทไม่ติดแล้วขอให้ผู้โดยสารช่วยกันเข็นรถระหว่างที่ช่วยเข็นนั้นก็ติดเครื่องยนต์ขับหนีไปพร้อมกับกระเป๋าสัมภาระของผู้โดยสารที่อยู่ในรถ บางรายใช้บริการของแท็กซี่ป้ายดำแล้วถูกทำร้ายร่างกาย เมื่อต่อสู้ขัดขืนการชิงทรัพย์ทำให้ผู้เป็นสามีเสียชีวิต ส่วนภรรยาอาการสาหัส คดีนี้เป็นคดีที่สะเทือนขวัญอย่างร้ายแรงและเป็นข่าวแพร่ไปทั่วโลก

ปัญหาทางด้านความปลอดภัยอันเกิดจากพฤติกรรมของไกด์ผี และแท็กซี่ป้ายดำที่ทำอากาศยานกรุงเทพฯ กล่าวได้ว่ามีผลกระทบอย่างกว้างขวางเนื่องจากทำอากาศยานกรุงเทพฯ เปรียบเสมือนประตูบ้านของประเทศไทย ฉะนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ครั้งถ้ามีการทำร้ายร่างกายให้บาดเจ็บหรือถึงขั้นเสียชีวิตก็ดี จะทำให้เป็นข่าวใหญ่ที่สะเทือนขวัญแพร่ไปทั่วโลก ทำความเสียหายต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยเป็นส่วนรวม และที่สำคัญยิ่งคือทำความเสียหายต่อเกียรติภูมิของประเทศในแง่ของความเป็นศิวิไลซ์และเป็นการขัดแย้งกับภาพพจน์ในความรู้สึกของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ว่า คนไทยโดยทั่วไปมีจิตใจโอบอ้อมอารี ผลกระทบ

ทบทที่เกิดขึ้นอีกทางหนึ่งก็คือ นักท่องเที่ยวที่ไปซื้อหาสินค้าของที่ระลึกโดยการเสนอของไกด์ผีหรือแท็กซี่ป้ายดำมักจะได้สินค้าที่มีราคาแพงและคุณภาพไม่สมกับราคา จึงทำให้นักท่องเที่ยวร้องเรียนกันมาเป็นจำนวนมาก สรุปได้ว่า ปัญหาที่นี้เป็นที่สนใจของทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อมวลชนที่ตีพิมพ์ข่าวและเรื่องของปัญหาติดต่อกันมาโดยตลอด กล่าวได้ว่า ปัญหาที่นี้เป็นปัญหาเรื้อรัง แม้มีการวางมาตรการแก้ไขติดต่อกันมาโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เป็นต้นว่า การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม กรมตำรวจ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ เนื่องจากเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนเนื่องจากมีผลประโยชน์อย่างมหาศาลแฝงอยู่ จึงเป็นเพียงว่าเมื่อเกิดปัญหาที่ร้ายแรงกระเทือนขวัญและเป็นข่าวไปทั่วโลกก็จะมีมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามอย่างเข้มงวดเสียที่หนึ่ง

ปัญหาธุรกิจทางเพศ

ปัญหาธุรกิจทางเพศ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วในประเทศ ทำให้เกิดสภาพพิการทางสังคมที่รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่อาจปฏิเสธได้ ต่อมารัฐบาลได้เน้นย้ำที่จะดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นหลัก ปัญหาธุรกิจทางเพศจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และถูกนำไปเผยแพร่ทางด้านลบในต่างประเทศ ปัญหาธุรกิจทางเพศนี้เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่ไม่สอดคล้องกับการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว และเกี่ยวเนื่องกับปัญหาสังคมที่มีอยู่เดิม เนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่ได้กำหนดมาตรการ ในการดำเนินการในการป้องกันปัญหานี้ อย่างชัดเจน

ลักษณะกลุ่มคนร้ายชาวไทยที่ก่ออาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยว โดยคนเหล่านี้จะมีลักษณะเด่นคือทำงานร่วมกันเป็นทีมโดยทีมหนึ่งมีประมาณ 2-3 คน จะออกปฏิบัติหน้าที่ในเวลากลางวันและกลางคืน โดยจะออกหาเหยื่อในสถานที่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ลักษณะวิธีการของกลุ่มคนเหล่านี้มีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. แก๊งค์กระรอก กลุ่มคนร้ายประเภทนี้จะออกทำงานร่วมกันครั้งละ 2-3 คน โดยมีรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นยานพาหนะ และจะตระเวนไปในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอยู่เป็นจำนวนมากเมื่อกลุ่มคนร้ายพบเหยื่อก็มักจะมีการส่งคนหนึ่งซึ่งมีหน้าตาดีจะลงไปพูดคุย และมักจะอ้างตนว่าเป็นคนสิงคโปร์ ญี่ปุ่น หรือมาเลเซีย จากนั้นก็จะชักชวนให้เหยื่อไปเที่ยวด้วยเมื่อเหยื่อหลงเชื่อและขึ้นรถไปกลุ่มคนร้ายก็จะทำการปลุกปล้ำและในขณะที่เดียวกันก็จะล้วงเอาทรัพย์สินของเหยื่อโดยที่เหยื่อไม่รู้ตัว และจากนั้นก็ส่งเหยื่อในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งไม่ไกลจากจุดที่รับมามากนัก

2. แก๊งค์ทอน้ำ กลุ่มคนร้ายประเภทนี้จะออกทำงานร่วมกันครั้งละ 2 คน โดยคนหนึ่งจะเดินออกหาเหยื่อตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั้งในเวลากลางวันหรือกลางคืน เมื่อพบเหยื่อแล้วก็จะพาเหยื่อไปตามโรงแรม และเมื่อถึงโรงแรมก็จะไปที่ห้องพักซึ่งได้จัดเตรียมไว้แล้วโดยมีอีกคนหนึ่งนอนแอบอยู่ใต้เตียงส่วนบนเตียงจะปลุกปล้ำกัน และคนที่อยู่บนเตียงก็จะใช้เท้าเขี่ยกางเกงหรือกระเป๋ามีทรัพย์สินของเหยื่ออยู่เขี่ยลงมาด้านล่าง และที่แอบอยู่ด้านล่างก็จะหยิบเอาทรัพย์สินของเหยื่อ เมื่อได้ทรัพย์สินแล้วที่นอนอยู่ใต้เตียงก็จะหยิบกางเกงหรือกระเป๋าของเหยื่อมาวางที่เดิม จากนั้นที่อยู่ด้านบนก็จะเลิกกอดปล้ำกับเหยื่อ และพาเหยื่อไปส่งในที่ต่าง ๆ (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2539 เวลา 13.00 น.)

ปัญหาการมอมยา

ปัญหาการมอมยา เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่สอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว และนโยบายของตำรวจท่องเที่ยวไม่ได้กล่าวถึง การดำเนินการปราบปรามผู้กระทำความผิดในปัญหานี้อย่างจริงจัง ทำให้ปัญหานี้ยังคงมีอยู่ในวงการท่องเที่ยวของไทย

ลักษณะกลุ่มคนร้ายนี้เป็นแก๊งค์คนร้ายที่ก่ออาชญากรรม ในรูปขององค์กรอาชญากรรมซึ่งมีกลุ่มคนร้ายเป็นจำนวนมาก มีการกระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ค้ายาเสพติด มอมยานักท่องเที่ยว ส่งชาวต่างประเทศออกนอกประเทศ และนอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการสังหารบุคคลสำคัญในวงการทูตในประเทศไทยด้วย แต่ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้แก่ แก๊งค์มอมยา โดยปกติแล้วกลุ่มคนร้ายมอมยานี้เมื่อจะเริ่มปฏิบัติงานจะใช้บุคคล ประมาณ 2 คน เข้าไปตีสนิทกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในสถานที่ต่าง ๆ เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเวลากลางคืนท่าอากาศยาน จากนั้นก็จะใช้วิธีชักชวนให้ไปเที่ยวยังที่พัก จากนั้นก็จะชักชวนให้นักท่องเที่ยวที่เป็นเหยื่อร่วมทานอาหาร พร้อมทั้งดื่มสุราหรือน้ำอัดลมโดยในสุราหรือน้ำอัดลมนี้จะมียานอนหลับประเภทร้ายแรงผสมอยู่ เมื่อดื่มหรือกินเข้าไปแล้วนักท่องเที่ยวก็จะนอนหลับทันที จากนั้นกลุ่มคนร้ายก็จะลักเอาทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและหลบหนีไป ในช่วงเวลาปฏิบัติงานของกลุ่มคนร้ายนี้จะปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 30 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539 เวลา 10.00 น.)

ปัญหาการหลอกลวงเล่นการพนัน

ปัญหาการหลอกลวงเล่นการพนัน เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่สอดคล้องของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว โดยกลุ่มคนร้ายที่เป็น

ชาวต่างประเทศ เช่น ชาวฟิลิปปินส์ ได้แฝงตัวเข้ามาในประเทศไทย ในรูปแบบของนักท่องเที่ยว เนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว เปิดกว้างให้กับชาวต่างชาติ ที่ต้องการเดินทางผ่านเข้ามาในประเทศไทยอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากชาวต่างประเทศของหน่วยงานที่รับผิดชอบมีอยู่อย่างไม่เหมาะสม จึงเกิดปัญหานี้ขึ้นมา

ลักษณะกลุ่มคนร้ายนี้เป็นแก๊งค์คนร้ายชาวต่างประเทศที่เข้ามาก่ออาชญากรรมในประเทศไทย โดยก่ออาชญากรรมในประเภทต้มตุ๋นหลอกหลวงให้ร่วมเล่นการพนัน และกลุ่มคนร้ายนี้มักจะกระทำต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเท่านั้น

ตามปกติแล้วกลุ่มคนร้ายจะปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ประมาณ 5-6 คน โดยมีวิธีการคือจะมีคนไทยเป็นผู้หาเช่าบ้าน โดยจะเลือกเช่าบ้านในลักษณะที่ทางเข้าบ้านเป็นทางลับซับซ้อน หรือมีทางเข้าออกได้หลาย ๆ ทาง จากนั้นกลุ่มคนร้ายก็จะออกไปหาเหยื่อโดยออกไปประมาณ 1-2 คน ส่วนพวกที่เหลือก็จะรออยู่ที่บ้าน เมื่อหาเหยื่อได้แล้วก็จะพาไปที่บ้าน และหลอกหลวงให้ร่วมเล่นไพ่แบล็กแจ็กแต่กลุ่มคนร้ายจะใช้วิธีต้มตุ๋นจนทำให้สูญเสียทรัพย์สิน เมื่อเหยื่อสูญเสียทรัพย์สินหมดแล้วก็จะพาเหยื่อกลับไปส่งที่พัก และส่วนใหญ่พนักงานท่องเที่ยวที่เป็นเหยื่อของกลุ่มคนร้ายดังกล่าวไม่สามารถที่จะจำทางไปบ้านของกลุ่มคนร้ายได้ เนื่องจากกลุ่มคนร้ายจะพาไปบ้านโดยวิธีกววนคือพาไปอีกทางและพากลับในอีกทาง และในปัจจุบันนี้กลุ่มคนร้ายได้พัฒนาวิธีการในการหลอกนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คือ กลุ่มคนร้ายนี้จะไปเช่าพักในโรงแรม และหลอกนักท่องเที่ยวมาเล่นไพ่แบล็กแจ็ก เมื่อกลุ่มคนร้ายได้ทรัพย์สินไปแล้วก็จะเช็คเอาท์ออกจากโรงแรมทันที ซึ่งในวิธีการหลังนี้ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามจับกุมกลุ่มคนร้ายได้ในทันที (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2539 เวลา 10.00 น.)

ปัญหาเกี่ยวกับการลักับัตรเครดิตของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ปัญหาเกี่ยวกับการลักับัตรเครดิต เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่สอดคล้องของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย มักจะพกพาบัตรเครดิต (ซึ่งใช้ถือแทนเงินสด) ติดตัวมาด้วยตลอดด้วยเหตุผลแห่งความสะดวกและความปลอดภัย ในการพกพาเงินสดเป็นจำนวนมาก ๆ ขณะที่มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในประเทศไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ กลุ่มมิจฉาชีพไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือชาวต่างชาติ ได้อาศัยช่องว่างนี้ ดำเนินการลักับัตรเครดิตของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศไปใช้แทน หรือนำไปขายต่อกับกลุ่มมิจฉาชีพด้วยกัน

การทำงานในลักษณะเป็นองค์กร มีการร่วมกันตั้งแต่ลักับัตรเครดิต เจ้าของร้านค้า ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของธนาคาร การลักับัตรเครดิตนี้จะพบในลักษณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่าง

ประเทศที่มาเข้าพักที่โรงแรม หรือเกสต์เฮ้าส์เมื่อจะเดินทางไปทัวร์ป่าหรือไปเที่ยวในสถานที่
 ยากลำบากก็มักจะฝากทรัพย์สินของมั่งคั่งรวมทั้งบัตรเครดิตไว้ที่โรงแรมหรือเกสต์เฮ้าส์ ซึ่งต่อมา
 จะมีเจ้าของโรงแรมหรือเกสต์เฮ้าส์ผู้รับฝากก็จะลักเอาบัตรเครดิตของชาวต่างประเทศนำไปซื้อ
 สินค้าต่าง ๆ ซึ่งในขณะที่เดียวกันจะมีเจ้าหน้าที่ของร้านค้าเป็นผู้สมรู้ในการกระทำความผิดด้วย
 และในเรื่องนี้ชาวต่างประเทศจะไม่ทราบในทันทีทันใดว่าบัตรเครดิตถูกนำไปซื้อสินค้าแต่จะมา
 ทราบในภายหลังว่าถูกนำบัตรไปซื้อสินค้าก็ต่อเมื่อธนาคารส่งรายการใช้จ่ายบัตรเครดิตมาให้
 (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ.2539 เวลา 09.00 น.)

ปัญหาเกี่ยวกับการหลอกลวงให้ซื้ออัญมณี

ปัญหาเกี่ยวกับการหลอกลวงให้ซื้ออัญมณี โดยมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นผู้เสียหาย เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง ในวงการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากปัญหา
 การหลอกลวงให้ซื้ออัญมณีนี้ได้ให้ผลตอบแทนต่อผู้กระทำความผิดหรือผู้เกี่ยวข้องอย่างมาก
 บางครั้งมีจำนวนเงินสูง ถึงแสนบาทในขณะที่บทลงโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับความผิด ฐานฉ้อ
 โกงมีโทษเพียงเล็กน้อยและการกระทำความผิด ฐานฉ้อโกงนี้เป็นความผิดที่สามารถยอมความ
 ได้ หากผู้เสียหายได้รับการทดแทน ตำรวจผู้รักษากฎหมายจึงมีอาจที่จะเอาผิดต่อผู้ที่กระทำ
 ความผิดได้ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหานี้ มักจะไม่ดำเนินคดีกับผู้ต้องหา ในขณะที่
 เดียวกันบรรดานายทุน หรือเจ้าของกิจการร้านค้าอัญมณีทั้งหลายก็ทราบรายละเอียดข้อเท็จจริง
 ต่างๆ เกี่ยวกับมาตรการดำเนินการทางด้านกฎหมายของตำรวจผู้รักษากฎหมายเป็นอย่างดี
 หากเกิดปัญหานักท่องเที่ยวร้องเรียนร้านค้าของตนมากๆ กลุ่มบุคคลเหล่านี้จะอาศัยวิธีการ
 เปลี่ยนตัวผู้รับผิดชอบหรือตัวผู้จัดการที่ดูแลร้านค้า และอ้างว่าคนที่กระทำความผิดนั้น ได้ลา
 ออกไปแล้ว ตนจึงไม่รู้ว่าเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ แต่ก็ยอมคืนเงินให้กับนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้เสียหาย
 โดยอาจหักเงินชดเชยในการซื้อขายครั้งที่แล้ว หรือไม่หักเลย ในกรณีที่นักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่
 ที่เกี่ยวข้องไม่ยอม หรืออาจปิดร้านหนีการติดตามของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปสักระยะหนึ่ง เมื่อได้
 โอกาสก็จะกลับมาประกอบกิจการในรูปแบบเดิมๆ โดยที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องไม่สามารถที่จะดำ
 เนินการกับร้านค้าที่มีปัญหานี้ ได้แต่อย่างใด

ปัญหาเกี่ยวกับการหลอกลวงให้ซื้ออัญมณีนี้เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่สอดคล้อง
 ของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ต่อการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว โดย
 นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่กำหนดมาตรการ หรือทิศทางในการปราบปรามผู้กระทำความ
 ผิด อย่างต่อเนื่องจริงจัง และชัดเจน ส่วนการที่ร้านค้าที่มีปัญหาหันมาดำเนินกิจการได้อีกนั้น
 อาจมีสาเหตุมาจากช่องว่างทางกฎหมาย หรือความไม่ร่วมมือประสานงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ห้อง และหน่วยงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น กระทรวงพาณิชย์ จึงเปิดโอกาสให้กลุ่มมิชชันนารีพิจารณาความผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก

การหลอกลวงให้นักท่องเที่ยวซื้ออัญมณีนี้ จะเป็นคนไทยที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เป็นอย่างดี และกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น วัด หรือสถานที่สำคัญ

กลุ่มบุคคลเหล่านี้จะทำงานเฉพาะตัว คือ จะทำงานเพียงคนเดียวและจะแฝงตัวร่วมอยู่กับนักท่องเที่ยว ในสถานที่แหล่งท่องเที่ยว จากนั้นก็จะอาศัยจังหวะเข้าไปพูดคุยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และหลอกลักนักท่องเที่ยวในทำนองว่าเมื่อท่านซื้ออัญมณี (พลอย) จากร้าน... ไปแล้ว ท่านสามารถนำไปขายที่ประเทศ... โดยสามารถทำกำไรได้เป็น 3-4 เท่า ซึ่งการพูดในลักษณะดังกล่าวมักจะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความโลภ และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ก็จะพานักท่องเที่ยวไปซื้ออัญมณีที่ร้านที่บุคคลเหล่านี้สังกัดอยู่ ซึ่งอัญมณีดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าที่มีคุณภาพต่ำ (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 17 มีนาคม 2539 เวลา 11.00 น.)

ปัญหาเกี่ยวกับการลักทรัพย์นักท่องเที่ยวในโรงแรม

ปัญหาเกี่ยวกับการลักทรัพย์ในโรงแรม เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่สอดคล้องของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว เนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเปิดกว้างให้ชาวต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่มีการตรวจสอบและมาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันนโยบายในการดำเนินงานป้องกันอาชญากรรมไม่มีวิธีการจัดการเรื่องนี้อย่างจริงจังและชัดเจน

1. เป็นกลุ่มคนร้ายชาวต่างประเทศซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชาวอินโดนีเซีย ฮองกง มาเลเซีย โดยจะเข้ามาลักทรัพย์ต่อชาวต่างชาติด้วยกันที่พักในห้องพักในโรงแรม

2. เป็นจีนฮ่อ กลุ่มคนร้ายจะเข้าเลือกพักตามโรงแรมใหญ่ ๆ และคอยเลือกดูเหยื่อที่มีของมีค่ามาก โดยจะเลือกทำงานในเวลากลางดึกขณะที่แขกนอนหลับ โดยอาศัยกุญแจมือที่ได้จากการขโมยไปจากการพักในครั้งก่อน ๆ นอกจากนี้กลุ่มคนร้ายมีความสามารถในการเปิดห้องที่ล็อคด้วยโซ่ด้านในได้ (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2539 เวลา 10.00 น.)

3. เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่แฝงมาเที่ยวใช้บริการของโรงแรม มักทำที่มาเที่ยวสถานบริการของโรงแรม แล้วแอบขึ้นไปเดินสำรวจบนชั้นห้องพักหากสบโอกาสจะลักเอาทรัพย์สินทุกอย่างที่มีค่าทั้งของแขกที่พักและของโรงแรม (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539 เวลา 11.00 น.)

4. คนร้ายแอบทำที่เป็นผู้เข้าพัก อาศัยช่วงเวลาเทศกาลหรือวันหยุดหลายวัน คนร้ายจะแต่งกายดี จะมีประมาณ 2-3 คน ทำดีเดินอยู่ในกลุ่มแขกที่เข้าพัก และอาศัยเปิดห้องพักในโรงแรม แล้วทำที่เป็นเจ้าของห้องขอกุญแจห้องกับเจ้าหน้าที่ต้อนรับของโรงแรม ขึ้นไปลักทรัพย์นักท่องเที่ยวในห้องพักแล้วหลบหนี(เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม. สัมภาษณ์, วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539 เวลา 10.00 น.)

5. คนร้ายจะมีเพียงคนเดียวหรือสองคน ปะปนกับคณะนักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่ม คนร้ายจะทำที่เป็นผู้มากับคณะทัวร์ หรือกลุ่มทัวร์ แล้วหาโอกาสลักทรัพย์สัมภาระของนักท่องเที่ยว ขณะที่กำลังเก็บอยู่บริเวณห้องลอบบี้โรงแรม หรือขณะที่กำลังขึ้นห้อง หรือลงจากห้อง (เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ประสงค์ออกนามสัมภาษณ์, วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539 เวลา 11.00 น.)

ปัญหาเกี่ยวกับการลักทรัพย์นักท่องเที่ยวบนรถยนต์โดยสารประจำทาง

ปัญหาเกี่ยวกับการลักทรัพย์นักท่องเที่ยวบนรถยนต์โดยสารประจำทาง เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นตามต่างจังหวัด ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ช่วงเวลาที่เกิดเหตุส่วนใหญ่เป็นเวลากลางคืน ซึ่งนักท่องเที่ยวมักท่องเที่ยวอยู่ในอาการนอนหลับสนิท คนร้ายก็จะถือโอกาสนี้ลักทรัพย์ของนักท่องเที่ยวไป การติดตามจับกุมคนร้ายกระทำได้ยาก เนื่องจากไม่ทราบแหล่งที่เกิดเหตุที่แน่นอน ซึ่งเป็นช่องว่างที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องไม่อยากจะรับผิดชอบ การจับกุมในแต่ละครั้งจะใช้วิธีการสุ่มตรวจ โดยดูจากสถิติคดีที่เกิด และใช้เวลานานกว่าจะจับกุมได้ ปัญหานี้เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่ชัดเจนในการดำเนินการจัดการหามาตรการป้องกันแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยเป็นจำนวนมาก แต่มีเวลาอยู่ในประเทศจำกัด เมื่อเกิดเหตุการณ์ลักทรัพย์นักท่องเที่ยว จึงไม่สามารถที่จะอยู่ชี้ตัวผู้ต้องสงสัยหรือกระทำความผิดได้

การลักทรัพย์บนรถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศนี้จะประกอบไปด้วยบุคคลกลุ่มหนึ่ง มีประมาณ 4-5 คน โดยคนกลุ่มนี้จะอาศัยรถยนต์โดยสารปรับอากาศ ในการกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ และมักจะกระทำต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่อาศัยมากับรถยนต์โดยสารดังกล่าว กลุ่มคนเหล่านี้จะเดินทางมากับรถยนต์โดยสารในรูปแบบต่าง ๆ อาทิเช่น เป็นเด็กประจำรถ ช่างเครื่องหรือบริกรบนรถ และจะอาศัยในช่วงเวลากลางคืนซึ่งผู้โดยสารนอนหลับสนิทแล้วก็จะทำการลักทรัพย์โดยมีวิธีการให้คนขับรถโดยสารจะค่อยขับช้า ๆ ส่วนผู้ที่ทำการลักทรัพย์ก็จะใช้วิธีการคลานอย่างช้า ๆ ไปที่เหยื่อที่นำกระเป๋าเสียไว้ด้านหลังที่นั่งหรือคาดสะเอวไว้ จากนั้นก็จะค่อย ๆ ล้วงเอาทรัพย์สินไป ซึ่งหลังจากได้ทรัพย์สินไปแล้วก่อนที่จะถึงจุดสิ้นสุดของรถยนต์โดยสาร คนขับรถยนต์โดยสารก็จะหยุดรถที่บริเวณใดบริเวณหนึ่งเพื่อที่จะให้คนร้ายจำนวนหนึ่งลงจากรถ เพื่อหลบหนีไปและตามปกติเนื่องจากรถยนต์โดยสารนี้เป็นรถยนต์โดยสารที่วิ่งทับสัมปทานของบริษัทอื่นซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอยู่แล้ว ดังนั้น เมื่อกลุ่มคนร้ายได้

ทรัพย์สินไปแล้วก็จะรีบหลบหนีรวมทั้งคนขับรถยนต์ดังกล่าวก็จะรีบขับรถไปให้ถึงจุดหมายโดยเร็วที่สุด โดยไปให้ถึงจุดหมายก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น

ตัวอย่างกรณีศึกษาปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้า รวบรวมจากกองบังคับคดีการตำรวจท่องเที่ยว

1. เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ.2537 ได้มี นายโมฮัมหมัด ซาเมอร์ อายุ 41 ปี สัญชาติบังคลาเทศ อาชีพค้าขาย ถือหนังสือเดินทาง หมายเลข เจ 443658 ได้มาแจ้งความร้องทุกข์ ผลการสืบสวนเบื้องต้นได้ความว่า เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2537 เวลาประมาณ 19.30 น. นายโมฮัมหมัด ได้เรียกแท็กซี่ป้ายดำจากสนามบินดอนเมือง เพื่อจะไปพาทูรด์ ในราคา 150 บาท โดยมีนายมาบอบ อาราม ชาวบังคลาเทศ ซึ่งเป็นเพื่อนนั่งรถมาด้วย เมื่อรถวิ่งมาได้ประมาณ 3-4 กิโลเมตร รถได้จอดติดไฟแดงบริเวณเยื้องกับโรงแรม รามาการ์เดิน นายโมฮัมหมัด ได้เห็นชายไทย 2 คน มาเปิดประตูรถแท็กซี่ด้านคนขับนั่งและได้พูดคุยกับคนขับรถซึ่งตนและเพื่อนฟังไม่เข้าใจ จากนั้นได้แสดงตัวเป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจ โดยแสดงบัตรประจำตัวให้ดู นายโมฮัมหมัด และเพื่อน ไม่เชื่อ บอกให้ชายไทยทั้งสองคนพาพวกเขาไปหาตำรวจที่ยืนอยู่ริมถนน ซึ่งคาดว่า เป็นตำรวจจราจร แต่ชายไทยทั้งสองบอกให้คนขับรถขับย้อนกลับโดยลัดได้สะพานทางด่วน คาดว่าเป็นสี่แยกหลักสี่ และได้จอดรถข้างทางโดยมีรถขับติดตามมา หลังจากนั้น ชายไทยทั้งสองได้บังคับให้ นายโมฮัมหมัด และเพื่อน ลงจากรถแท็กซี่ ให้ขนของขึ้นรถบรรทุกเล็กของชายไทยทั้งสอง ซึ่งมาบุบขัดขึ้น และพยายามขอความช่วยเหลือจากรถที่ขับผ่านมา ชายไทยทั้งสอง จึงได้พาตัว นายโมฮัมหมัด ขึ้นรถบรรทุกเล็กโดยมีคนขับอีกคนรออยู่ ระหว่างทางซึ่งชายทั้งสองแจ้งว่าจะพาไปสถานีตำรวจได้ผ่านสนามบินดอนเมือง เลยไปทางอนุสรณ์สถาน ชายไทยทั้งสอง จึงใช้กำลังชกต่อย ตะ ใช้อาวุธปืนข่มขู่ และนำทรัพย์สินเงินสด จำนวน 300 เหรียญสหรัฐ, 6,000 เหรียญสิงคโปร์ 14,000 เหรียญฮ่องกง, 9,000 ฟรังก์สวิส, 3,500 เยอรมัน, 9,000 บาท โดยก่อนชายไทยทั้งสองจะไปได้คืนเงินให้จำนวน 1,000 บาท ให้นายโมฮัมหมัด พร้อมกระเป๋าสัมภาระ นายโมฮัมหมัด จึงได้เดินทางมาพบ ร.ต.อ.บัญชา บุญมณี พนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการต่อไป

จากการสอบถามรายละเอียดของคนร้ายและยานพาหนะ ได้ความว่า ชายไทยทั้งสอง แต่งกายสวมเสื้อยืดสีขาว กางเกงสีเทา คนขับรถแต่งกายเครื่องแบบคล้ายตำรวจ สวมแจ็กเก็ตสีน้ำเงินทับ ใช้รถอีซูซุสีดำ หลังคาสีขาว (แครีบอย) ติดฟิล์มสีเข้ม ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน นายโมฮัมหมัด นั่งรถแท็กซี่ โดยตัวครวน์ สีขาว ไม่ติดฟิล์ม คนขับอายุประมาณ 40 ปี ผิวดำ ตัวเล็ก แต่งกายเสื้อซาฟารี สีขาว

2. เมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ.2538 เวลาประมาณ 17.00 น. พ.ต.ท.ชัยณรงค์ เจริญไชยเนาว์ สว.พ.4 ก.ก.2 บก.ทท. พร้อมกับพวก ได้ทำการจับกุมตัว น.ส.ติน ยี ชิน (Thean Yee

Chin) ชาวสิงคโปร์ อายุ 19 ปี และ นายลิม กวน เฮง (Lim Kuan Heng) ชาวสิงคโปร์ อายุ 24 ปี โดยกล่าวหาว่า ร่วมกันลักทรัพย์ในเคหสถาน โดยแปลงตัวเป็นบุคคลอื่น จับกุมได้พร้อมด้วยของกลางหลายรายการ คือ กระเป๋าเดินทาง จำนวน 13 ใบ กระเป๋าถือจำนวน 5 ใบ เครื่องเล่นวีดีโอเทป จำนวน 4 เครื่อง เครื่องคิดเลข จำนวน 1 เครื่อง โทรศัพท์ จำนวน 2 เครื่อง เครื่องเป่าผม จำนวน 3 เครื่อง เครื่องโกนหนวด จำนวน 3 อัน ไม้ตีกอล์ฟ จำนวน 11 อัน หนังสือเดินทางประเทศญี่ปุ่น จำนวน 3 เล่ม หนังสือเดินทางประเทศเกาหลี จำนวน 2 เล่ม หนังสือเดินทางประเทศสวิสเซอร์แลนด์ จำนวน 1 เล่ม สมุดเช็คธนาคาร BBS จำนวน 1 เล่ม ตั๋วจำนำ จำนวน 5 ฉบับ เงินญี่ปุ่น 20,100 เยน เงินสิงคโปร์ 127 เหรียญสิงคโปร์ ป้ายชื่อพนักงานโรงแรมต่าง ๆ จำนวน 16 อัน กุญแจมือ จำนวน 1 คู่ และสุราต่างประเทศ จำนวน 44 ขวด รวมของกลางจำนวน 18 รายการ

โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิดดังกล่าวคือคนร้ายจะปลอมตัวเป็นชาวญี่ปุ่นเข้าจ้องห้องพักตามโรงแรมต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพฯ หรืออ้างเป็นเพื่อนสาวของเหยื่อที่ต้องการจะทำการลักทรัพย์กับพนักงานของทางโรงแรมที่เหยื่อเข้าพัก จนพนักงานของทางโรงแรมหลงเชื่อ และได้มอบกุญแจห้องพักของเหยื่อให้กับคนร้ายไป จากนั้นคนร้ายจะทำการลักทรัพย์ของเหยื่อหรือนักท่องเที่ยวดังกล่าวไป เหตุเกิดตามโรงแรมชื่อดังต่าง ๆ รวม 12 โรงแรม โดยคนร้ายได้กระทำการดังกล่าวในลักษณะเดียวกัน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อผลกระทบการท่องเที่ยวของไทยเป็นอย่างมาก ทำให้นักท่องเที่ยวทั่วไปไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินขณะท่องเที่ยวหรือพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย ตำรวจท่องเที่ยวจึงได้ทำการสืบสวนจับกุมจนได้ทั้งแก๊งค์

มูลเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว

มูลเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรม ส่วนใหญ่เกิดจากความไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ (เดิม) ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ขณะเดียวกันรัฐบาลได้เน้นใช้นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นหลักในการที่จะพัฒนาประเทศโดยมีการดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว นั่นก็คือ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (policy out puts) และปล่อยให้ตำรวจท่องเที่ยวดำเนินการแต่เพียงลำพัง ตำรวจท่องเที่ยวเองก็มีขีดจำกัดในการทำงานแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว ทั้งเรื่องอำนาจหน้าที่ กำลังคน ความสามารถประสิทธิภาพในการดำเนินงาน จึงเป็นเหตุให้ปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวไม่อาจถูกขจัดให้หมดสิ้นไปได้ ขณะที่นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เป็นการสร้างภาวะความรับผิดชอบให้กับผู้มีหน้าที่มากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในธุรกิจการท่องเที่ยวเอื้ออำนวยให้เกิดการเอาใจเอาเปรียบต่อ

นักท่องเที่ยว วิธีการและการดำเนินการตามระบบกฎหมายไทยมีการดำเนินการที่ค่อนข้างล่าช้า ไม่ทันต่อสถานการณ์ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยค่อนข้างน้อย ทำให้ความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่ประสบเหตุร้ายเป็นไปในทางลบ และอาจนำไปสู่บุคคลอื่นที่ตนเองรู้จัก และขยายใหญ่ไปในทางที่เสียหายต่อภาพพจน์ของประเทศไทย

ปัญหาด้านภาษาและระบบการใช้ข้อมูลและข่าวสารนี้ โดยทั่วไปกล่าวได้ว่ามักจะเกิดกับนักท่องเที่ยวประเภทที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเอง โดยไม่ใช่ บริการของบริษัทนำเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาโดยอิสระเช่นนี้ตามสถิติแล้วมีมากกว่านักท่องเที่ยวประเภทที่ใช้บริการของบริษัทนำเที่ยว พวกเขาจะต้องช่วยตนเองในสิ่งที่นักท่องเที่ยวพึงกระทำ (เช่น ไปชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ไปจับจ่ายซื้อของหรือสินค้า ไปหาสถานที่รับประทานอาหาร ฯลฯ) โดยไม่มีมัคคุเทศก์หรือผู้ใดมาคอยช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำ สำหรับในส่วนของนักท่องเที่ยวประเภทที่ใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวก็เช่นกันมิใช่ว่าทุกสิ่งทุกอย่าง มัคคุเทศก์คอยติดตามช่วยเหลือหรือแนะนำทั้งหมด ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกมักจะนิยมให้ตนเองมีเวลาว่างจากรายการนำเที่ยวพอที่จะไปไหนมาไหนเองบ้าง ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในประการแรกคืออุปสรรคด้านภาษา เนื่องจากโดยทั่วไปคนไทยส่วนใหญ่พูดภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจถือเป็นภาษาสากลแล้วยังไม่ค่อยได้ หรือพอพูดได้แต่ไม่กล้าพูด เพราะกลัวพูดผิด เพราะขาดทักษะทางการพูดภาษาดังกล่าวในชีวิตประจำวัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะประเทศไทยไม่เคยตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตกในยุคล่าเมืองขึ้นมาก่อน การพูดภาษาต่างประเทศไม่ค่อยได้ของประชาชนคนไทยโดยทั่วไปที่สัญจรไปมาตามสถานที่ต่าง ๆ นักท่องเที่ยวเหล่านี้อาจซักถามเมื่อต้องการทราบสิ่งหนึ่งสิ่งใดทำให้มีโอกาสสื่อความหมายที่ไม่ถูกต้องได้เป็นอย่างมาก ผลที่เกิดขึ้นอาจทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจผิด ซึ่งในบางครั้งอาจต้องเสียเวลาหรือเสียทรัพย์โดยใช่เหตุได้ ในประการที่สองคือระบบการให้ข้อมูลและข่าวสารซึ่งประเด็นนี้สัมพันธ์กับข้อแรกในแง่ที่ว่า การสื่อความหมายเมื่อไม่สามารถใช้โดยภาษาพูดหรือภาษาเขียนอย่างได้ผล ก็อาจใช้ระบบการสื่อสารทางสัญลักษณ์แทน แต่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันระบบการให้ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ มักจะไม่ค่อยมีภาษาอังกฤษประกอบอยู่ด้วย

ผลตอบแทนในการประกอบอาชญากรรมเป็นสาเหตุจูงใจให้กระทำความผิด เช่น ในกรณีของรถแท็กซี่ป้ายดำ ซึ่งเข้ามารับผู้โดยสารภายในสนามบินแล้วเรียกราคาสูง ซึ่งถ้าหากไม่ถูกจับกุมจะมีรายได้อยู่ในเกณฑ์ ประมาณเดือนละ 6,000-9,000 บาท ซึ่งถ้าหากถูกตำรวจจับกุมแล้วจะเสียค่าปรับน้อยมาก จึงเป็นมูลเหตุให้รถแท็กซี่ป้ายดำเข้ามาหากินกับนักท่องเที่ยวภายในสนามบิน

มาตรการแก้ไขปัญหาในส่วนของการตรวจท่องเที่ยว

มาตรการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยว ในส่วนของการตรวจท่องเที่ยว ตามมาตรการหรือ ตามแผนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจการท่องเที่ยว ถูกนำมาใช้อย่างไม่เคร่งครัด เนื่องจากความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยงานตำรวจท่องเที่ยวมีแตกต่างกันออกไป ขณะเดียวกันตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานของการตรวจท่องเที่ยว ที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ดังจะเห็นได้จากมีการเปลี่ยนแปลงผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดของการตรวจท่องเที่ยว ในช่วงระยะเวลาเพียง 2 ปี มีการเปลี่ยนแปลงถึง 4 ครั้ง คือ ช่วงปี พ.ศ. 2536 - พ.ศ. 2538 จากพลตำรวจตรี เฉลิมเดช ชมพูนุช มาเป็น พลตำรวจตรี อุกฤษ บัจฉิมสวัสดิ์ เปลี่ยนมาเป็นพลตำรวจตรี บุญฤทธิ์ รัตนพร และเปลี่ยนมาเป็น พลตำรวจตรี ไวโรจน์ มโนรัตน์ ถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2539)

จากปัญหาที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้นำในระดับสูงของการตรวจท่องเที่ยวบ่อย ทำให้เกิดปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในส่วนของการตรวจท่องเที่ยวที่ไม่มีความต่อเนื่อง ขณะเดียวกันมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล และในส่วนของการตรวจท่องเที่ยวขาดความชัดเจน ในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายทั้งสองที่มีอยู่เป็นเพียงภาพรวม หรือแนวทางกว้างๆ ในทางปฏิบัติและเลือกปฏิบัติ ไม่มีการกำหนดบทลงโทษลงในตัวนโยบายที่ใช้อยู่ ถึงแม้ว่านโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของการตรวจท่องเที่ยว จะมีได้กำหนดบทลงโทษแก่ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามนโยบายก็ตาม อาจมีผู้โต้แย้งว่าเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องเขียนให้ชัดเจน เนื่องจากตำรวจท่องเที่ยวเป็นข้าราชการตำรวจอย่างหนึ่ง และมีกฎระเบียบในการลงโทษผู้ฝ่าฝืน ตาม พ.ร.บ.วินัยข้าราชการตำรวจและ พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือนตามตัวบทกฎหมายอยู่แล้ว แต่ในความเป็นจริง ยังไม่เคยปรากฏว่ามี การลงโทษข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว ที่ไม่พยายามดำเนินการนำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไปปฏิบัติให้ได้ผลอย่างแท้จริง นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนของการตรวจท่องเที่ยว ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ที่ผู้นำของการตรวจท่องเที่ยวกำหนดไว้ จึงไม่สามารถจะหยิบยกมาเป็นหลักในการปฏิบัติให้กับผู้ปฏิบัติงาน ได้อย่างเคร่งครัด (กฎเหล็ก) ขณะเดียวกันการติดตามและประเมินผลในการปฏิบัติตามนโยบาย ไม่สามารถที่จะใช้เป็นตัวชี้วัดว่า หน่วยงานย่อยในระดับรองลงมาของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว นำนโยบายของกองบังคับการ (หน่วยแม่) ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ได้อย่างแท้จริง

ดังนั้นในการแก้ไขปัญหา หรือการนำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของการตรวจท่องเที่ยวผู้ปฏิบัติงานจริง มักจะใช้ดุลพินิจของตัวผู้ปฏิบัติงานเองเป็นแนวทางในการทำงาน แก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยวของแต่ละบุคคล ไม่มีหลักปฏิบัติที่ชัดเจน ในการแก้ไขปัญหให้กับนักท่องเที่ยว บางครั้งทำให้เกิดการลักลั่น หรือเลือกปฏิบัติของการตรวจท่องเที่ยวผู้ปฏิบัติงาน และยังทำให้เสียเวลาแก่ตำรวจท่องเที่ยว

ที่ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายมาใหม่ ที่จะเรียนรู้ถึงวิธีการทำงานของตำรวจท่องเที่ยวว่าอย่างไร เป็นวิธีการแก้ปัญหาให้กับนักท่องเที่ยวที่ถูกต้องและดีที่สุด จากความไม่ชัดเจนในการทำงานของตำรวจท่องเที่ยว ทำให้ขาดความร่วมมือไม่เชื่อถือจากหน่วยงานอื่นที่ทำงานร่วมกัน

ดังนั้นจึงควรพิจารณาตัวอย่างปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวสามารถแยกแนวทาง และมาตรการ แก้ไขปัญหาตามกรณีการกระทำของผู้กระทำผิดได้ ดังนี้

1. กรณีคนร้ายกรีดหรือล้วงกระเป๋านักท่องเที่ยวบนรถโดยสารประจำทาง เมื่อสถานีตำรวจท่องเที่ยวได้ตรวจสอบสถิติข้อมูลพบคดีความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นมาก เมื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุและช่วงเวลาเกิดเหตุก็ร่วมมือกับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือบริษัทรถประจำทางสายนั้น ๆ ร่วมกันดำเนินการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบ ปะปนกับผู้โดยสารขึ้นไปบนรถโดยสารประจำทางสายนั้น ๆ เป็นครั้งคราว เพื่อป้องกันและจับกุมตัวหรือกลุ่มคนร้าย พนักงานขับรถและพนักงานเก็บค่าโดยสารของรถโดยสารประจำทางสังเกตสอดส่องพฤติกรรมของผู้โดยสารดังกล่าว แล้วแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ นอกจากนี้ให้มีการประชาสัมพันธ์เตือนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ได้ทราบถึงพฤติกรรมของคนร้ายและระมัดระวังตัวเมื่ออยู่ในสถานที่และสถานการณ์ดังกล่าว ตลอดจนติดป้ายเตือนในรถประจำทางอีกส่วนหนึ่งด้วย

2. กรณีคนร้ายวางยาสลบนักท่องเที่ยวบนรถทัวร์ รถโดยสารประจำทางระหว่างจังหวัด และรถไฟ หน่วยงานภาครัฐบาล อันได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตำรวจท่องเที่ยว การรถไฟแห่งประเทศไทย บริษัทขนส่งจำกัดกระทรวงสาธารณสุข ร่วมกันขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาคเอกชน คือ สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ สมาคมโรงแรมไทย สมาคมท่องเที่ยวต่าง ๆ ช่วยกันประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศได้ทราบถึงพฤติกรรมของคนร้าย ติดป้ายในยานพาหนะดังกล่าว เตือนนักท่องเที่ยวไม่ให้ดื่มหรือรับประทานอาหารจากคนแปลกหน้า ตลอดจนควบคุมร้านจำหน่ายยา ในการขายยาประเภทยานอนหลับหรือกลุ่มประสาทโดยไม่ใบสั่งแพทย์ และแจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

นอกจากนี้แล้วยังจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบ นั่งปะปนกับผู้โดยสารเป็นครั้งคราวโดยประสานงานกับพนักงานของรถเพื่อป้องกันและจับกุมคนร้าย

3. กรณีคนร้ายวิ่งราวทรัพย์สินนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ตามสถานที่ท่องเที่ยวและบริเวณร้านค้าเพชรพลอย มาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตกเป็นภาระของตำรวจท่องเที่ยวที่เกิดเหตุคดีดังกล่าวบ่อยๆ และตำรวจท่องเที่ยวที่จะจัดสายตรวจเพิ่มความเข้มในการตรวจตราคุ้มครองและป้องกันเหตุ ให้มากขึ้นกว่าปกติ และประชาสัมพันธ์เตือนนักท่องเที่ยวให้ระมัดระวังเกี่ยวกับการนำของมีค่าติดตัวไป การจัดทำประวัติผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแต่ละแห่ง และขอความร่วมมือบุคคลเหล่านั้นช่วยกันสอดส่องหาข่าวเกี่ยวกับคนร้าย แล้วแจ้ง

เหตุหรือเดือนนักท่องเที่ยวจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเหลือมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ผลดียิ่งขึ้น

4. กรณีทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวสูญหายในที่พักหรือที่รับรองนั้นตำรวจท่องเที่ยวและตำรวจท่องเที่ยวมีบทบาทในการดำเนินมาตรการ โดยการจัดทำประวัติและขึ้นบัญชีสถานที่พักและร้านค้าที่มีพฤติการณ์น่าสงสัย เนื่องจากเกิดเหตุบ่อยครั้งเพื่อเป็นข้อมูลแนะนำการเลือกที่พักของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หรือผู้เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ในส่วนเจ้าของสถานที่พักก็ขอความร่วมมือในการควบคุมดูแลพนักงานของตนอย่างใกล้ชิด และชี้ให้เห็นถึงความเสียหายต่อส่วนรวมที่จะเกิดขึ้นต่อไป

5. กรณีลักบัตรเครดิตและตัวแลกเงินเดินทางถูกลัก และนำไปใช้นั้นนอกจากจะใช้มาตรการดังกล่าวข้างต้นแล้ว บริษัทที่ดำเนินกิจการมีส่วนช่วยป้องกันในเรื่องการใช้บัตรของผู้อื่นได้โดยกำหนดวิธีการให้รัดกุมยิ่งขึ้น เช่น ตรวจสอบบัตรประจำตัว หนังสือเดินทาง หรือตรวจสอบความถูกต้องของบัตรกับศูนย์ข่าวของบริษัทผู้ออกบัตร

6. กรณีรบกวนเสนอขายสินค้าและบริการ มาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เทศบาล สุขาภิบาล เป็นหน่วยงานหลัก และสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ สมาคมท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดจนสมาคมโรงแรมไทยเป็นหน่วยงานสนับสนุนช่วยเหลือในการดำเนินการจัดทำประวัติผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวตามแหล่งท่องเที่ยวไว้ จัดระเบียบที่จำหน่ายสินค้า ดำเนินการประชาสัมพันธ์และแนะนำให้นักท่องเที่ยวซื้อสินค้าและบริการในสถานที่หรือร้านค้าที่จัดระเบียบและควบคุมได้ หากมีผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวฝ่าฝืนกฎหมายก็ดำเนินการจับกุม ดำเนินคดีอย่างเข้มงวดเด็ดขาดและต่อเนื่อง

7. กรณีการถูกเอารถเอาเปรียบเกี่ยวกับราคาและคุณภาพสินค้า หรือ อัตราค่าบริการ มาตรการแก้ไขปัญหานี้เริ่มจากปัญหาอัตราค่าโดยสารรถแท็กซี่ทั้งป้ายดำ ป้ายเขียว หรือป้ายเหลือง จากท่าอากาศยานมายังตัวเมืองชั้นใน และขากลับ การท่าอากาศยานเข้ามามีบทบาทจัดระเบียบรถให้เพียงพอและถูกกฎหมายแล้วอนุญาตรถดังกล่าวทุกประเภทเข้าไปรับผู้โดยสารได้ ตามระเบียบและอัตราค่าบริการที่ทางการท่าอากาศยานทุกประเภทเข้าไปรับผู้โดยสารได้ ตามระเบียบ และอัตราค่าบริการที่ทางการท่าอากาศยานกรุงเทพได้กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน หากไม่ปฏิบัติตามเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีอย่างเด็ดขาดจริงจังและต่อเนื่อง

8. กรณีบริษัทนำเที่ยวยึดเย็ดขายบริการ ไม่เป็นไปตามข้อตกลงนั้นตำรวจท่องเที่ยว ดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการรวบรวมข้อมูล จัดทำประวัติและทำบัญชีรายชื่อบริษัทดังกล่าวเหล่านั้นให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวต่าง ๆ ทราบเพื่อแนะนำและป้องกันนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไม่ใช้บริการจากบริษัทนั้น ๆ

9. กรณีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการค้าที่ไม่สุจริต จำหน่ายสินค้าที่คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน หรือในราคาสูงกว่าปกติ แก้ไขโดยร่วมมือด้วยกันทั้งหมด ทั้งภาครัฐบาล อันได้แก่ ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตลอดจนสำนักงานควบคุมมาตรฐานสินค้า และในส่วนภาคเอกชน ได้แก่ สมาคมค้าเพชรพลอย สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวต่าง ๆ ดำเนินการโดยกำหนดมาตรฐานสินค้าและราคาแล้วออกเครื่องหมายรับรองคุณภาพแก่ร้านสมาชิก โดยสมาคมเพชรพลอยและสำนักงานควบคุมมาตรฐานสินค้า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้วข้างต้น ประชาสัมพันธ์ถึงการรับรองคุณภาพและราคามาตรฐานแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หากปรากฏว่าร้านค้าหลอกลวงนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกรณีดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบดำเนินการจับกุมดำเนินคดีโดยเฉียบขาด และจริงจัง สำหรับร้านค้าสมาชิกมีมาตรการเพิกถอนใบรับเองอีกส่วนหนึ่ง ส่วนร้านค้าที่ไม่ใช่ร้านค้าสมาชิกก็จัดทำบัญชีไว้ แล้วประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเลือกซื้อสินค้าโดยปลอดภัยจากการเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการที่ไม่สุจริตนี้ เพื่อเป็นมาตรการปราบปรามผู้กระทำผิดและป้องกันร้านค้าเอาเยี่ยงอย่าง

พันตำรวจตรี นิธิ บัณฑวงศ์ สารวัตรแผนก 6 กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งรับผิดชอบเขตพื้นที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ ทั้งหมด ได้ตระหนักถึงปัญหาความไม่ชัดเจนในการนำนโยบายไปปฏิบัติในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว จึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของตำรวจท่องเที่ยวประจำท่าอากาศยานกรุงเทพ เพื่อเป็นแนวทางให้กับตำรวจท่องเที่ยวที่ย้ายมาใหม่ใช้เป็นแนวทางในการทำงาน ขณะเดียวกันถือว่าการวางกฎเกณฑ์ ในการปฏิบัติมิให้ออกนอกกลุ่มนอกทาง และมีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้หน่วยงานอื่นๆ เกิดการยอมรับ และให้ความร่วมมือประสานงานต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจท่องเที่ยวดอนเมือง มีรายละเอียดดังนี้

1. การระงับเหตุหลังเขตการทำงานของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง

1.1 กรณีอยู่บนอากาศยาน

1.1.1 เมื่ออยู่บนอากาศยานไทย

- เมื่อมีเหตุเกิดกับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติ เมื่อได้รับแจ้งเหตุจากสายการบิน หรือเจ้าหน้าที่การทำ ดร. ที่ได้รับแจ้งนายร้อยตำรวจเวรทราบแล้วดำเนินการโดยผ่าน ตม.ขาเข้าก่อน ตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง

- กรณีมีเหตุทำร้ายร่างกาย ฆ่าผู้อื่น เรียกค่าไถ่ หน่วงเหนี่ยวกักขัง ดร.ผ.6 ดำเนินการจับกุมหรือควบคุมนำตัวส่ง พ.ส.สน.ดอนเมือง หรือ ผ.5 กก.2 บก.ทท.

- กรณีมีเหตุลัทธิร้าย วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ รัวเอาทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอก ตร.ผ.6 ดำเนินการตามกฎหมายแล้วแต่กรณี

- กรณีนักท่องเที่ยวสิ่งของสูญหายและต้องการแจ้งความเพื่อนำใบแจ้งความเพื่อไปรับเงินทดแทนจากบริษัทประกัน ตร.ผ.6 กก.2 บก.ทท. ดำเนินการสืบสวนเบื้องต้นจนแน่ใจว่าสิ่งของนั้นสูญหายจริงแล้วออกใบแจ้งความและแนะนำไปแจ้งที่ สน.ดอนเมือง หรือที่ ผ.5 กก.2 บก.ทท. อีกครั้งหนึ่ง

1.1.2 เมื่ออยู่บนอากาศยานของต่างประเทศ

- กรณีคู่กรณีทั้งสองเป็นชาวต่างชาติ ตร. ไทยไม่มีอำนาจกระทำการใด ๆ ได้ แนะนำนักท่องเที่ยวว่า "เหตุเกิดอยู่นอกเขตอำนาจของกฎหมายไทย ดังนั้นตำรวจไทยจึงไม่สามารถกระทำการใด ๆ ได้" และแนะนำนักท่องเที่ยวว่าไปฟ้องร้องกันเองที่ประเทศของเขา

- กรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นชาวไทย ตร.ไทยสามารถดำเนินการตามกฎหมายได้

- กรณีที่สิ่งของนักท่องเที่ยวสูญหายบนอากาศยานและนักท่องเที่ยวยืนยันว่าสูญหายบนอากาศยานนั้นจริง แจ้งแก่นักท่องเที่ยวว่า "เหตุ เกิดอยู่นอกเขตอำนาจกฎหมายไทย ตำรวจไทยจึงไม่สามารถรับแจ้งได้" และแนะนำไปแจ้งยังประเทศของเขา

- กรณีที่นักท่องเที่ยวเดินทางมากับอากาศยาน และไม่ทราบแน่นอนสูญหายบนอากาศยานหรือระหว่างเดินทางมาที่ท่าอากาศยาน และพึงรู้ตัวว่าสิ่งของได้สูญหายไปเมื่ออยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว ตร.รับแจ้งความพร้อมออกใบแจ้งความและแนะนำนักท่องเที่ยวไปแจ้งที่ สน.ดอนเมือง หรือที่ ผ.5 กก.2 บก.ทท. อีกครั้งหนึ่ง

1.2 กรณีอยู่บริเวณหลังเขตการทำงานของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง (ขาออก) จนถึงบันไดขึ้นเครื่องเมื่อมีเหตุเกิดขึ้นหลังจากนักท่องเที่ยวผ่าน ตม.ไปแล้ว และกำลังรอขึ้นเครื่องปฏิบัติดังนี้

- เมื่อได้รับแจ้งเหตุ ตำรวจผู้ได้รับแจ้งประสานกับสายการบินที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางไป

- เจ้าหน้าที่สายการบินจะเป็นผู้นำนักท่องเที่ยวผ่าน ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง (ขาเข้า)

- เมื่อผ่านตำรวจตรวจคนเข้าเมืองมาแล้ว ตำรวจท่องเที่ยวสามารถดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

- ถ้าทรัพย์สินสูญหายก็ดำเนินการสืบสวน สอบสวน เบื้องต้น แล้วออกใบแจ้งความและแนะนำนักท่องเที่ยวไปแจ้งยัง สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง หรือ แผนกสอบสวนของตำรวจท่องเที่ยว (ผ. 5 กก.2 บก.ทท.) ต่อไป

2. การปฏิบัติเมื่อผู้ต้องหาอยู่บนอากาศยาน

เมื่อได้รับแจ้งเหตุและผู้ต้องหาอยู่บนเครื่องปฏิบัติ ดังนี้

- 2.1 แจ้งเจ้าหน้าที่การทำเข้าไปร่วมด้วย
- 2.2 ประสานกับเจ้าหน้าที่สายการบินและร้องขอเจ้าหน้าที่สายการบินเป็นผู้นำไปพบผู้ต้องหา
- 2.3 นำผู้ต้องหาออกมาโดยผ่านการตรวจของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง (ขาเข้า)
- 2.4 ตำรวจท่องเที่ยวดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. การปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวที่เมาสุรา

- 3.1 ตำรวจที่ไประงับเหตุควบคุมอารมณ์ตนเอง และระมัดระวังการแย่งอาวุธปืน
- 3.2 ถ้านักท่องเที่ยวเมาสุราและประพฤติน่ารุนวาย ทำการจับกุมและควบคุมตัวส่ง พงส.สน.ดอนเมือง เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
- 3.3 ถ้านักท่องเที่ยวเมาสุราแต่มิได้ประพฤติน่ารุนวาย นำมาสงบสติอารมณ์ที่ทำการของตำรวจท่องเที่ยวดอนเมือง (แผนก 6) จนกว่าจะหายมีนเมา หรือมีญาติมารับไป

4. การปฏิบัติต่อผู้เป็นโรคจิตประสาท

4.1 นักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างชาติ

4.1.1 ในกรณีเป็นโรคจิตประสาทอ่อน ๆ ไม่ร้ายแรง ให้พยายามนำส่งขึ้นเครื่องไปยังประเทศที่เขาจะไป

4.1.2 ในกรณีมีอาการร้ายแรง แจ้งสถานทูตของผู้นั้นทราบเพื่อมารับตัวไปส่งโรงพยาบาล หรือแจ้งสำนักงานแพทย์ประจำทำอากาศยานเพื่อฉีดยาสงบ นำตัวส่งโรงพยาบาลศรีธัญญา โดยใช้รถพยาบาลของสำนักงานแพทย์ในกรณีที่ไม่มียาจริง ๆ แจ้งกับสารวัตรแผนก 6 เพื่อขอใช้รถเป็นกรณีฉุกเฉิน กรณีที่ทางโรงพยาบาลไม่ยอมรับเนื่องจากไม่มีญาติ ตำรวจท่องเที่ยวดอนเมือง (แผนก 6) รับเป็นภาระที่จะติดต่อกับสถานทูตเพื่อเป็นเจ้าของไข้ต่อไป

4.2 นักท่องเที่ยวเป็นชาวไทย

4.2.1 กรณีเป็นโรคจิตประสาทอ่อน ๆ ไม่ร้ายแรง พยายามติดต่อญาติมารับตัวไป หรือในกรณีติดต่อญาติไม่ได้ และรู้ที่อยู่ว่าอยู่ที่ใด ใช้รถยนต์สายตรวจไปส่งยังที่พักของเขา

4.2.2 กรณีมีอาการร้ายแรง แจ้งแก่ญาติผู้นั้นทราบแล้วแจ้งสำนักงานแพทย์ เพื่อฉีดยาสลบ เพื่อดำเนินการนำส่งโรงพยาบาล ถ้ามีความจำเป็นนำส่งโรงพยาบาลก่อน ใช้รถของสำนักงานแพทย์ และแจ้งญาติของผู้ป่วยว่าจะนำไปที่โรงพยาบาลใด ถ้ามีความจำเป็นจะใช้รถยนต์ของแผนก 6 แจ้ง สารวัตรทราบ หรือนายร้อยตำรวจเวร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย กรณีที่จำเป็นเร่งด่วนดำเนินการไปก่อนแล้วแจ้ง สารวัตรทราบภายหลัง

5. การปฏิบัติต่อผู้โดยสารเปลี่ยนเครื่อง

กรณีเกิดเหตุกับผู้โดยสารที่รอเปลี่ยนเครื่อง

5.1 เมื่อเกิดเหตุลัทธิภัย วังราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รับของโจร กรรโชกทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ดูหมิ่นซึ่งหน้า ฆ่าผู้อื่น ช่มชู้ในกระทำการชำเรา หน่วงเหนี่ยวกักขัง ตำรวจผู้ได้รับแจ้งประสานกับเจ้าหน้าที่การทำเข้าไประงับเหตุ แล้วแจ้งสายการบินที่ผู้โดยสารนั้นเดินทางมาด้วยทราบ หากดำเนินการตามกฎหมาย ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ประทับตราเข้า ตาม พ.ร.บ.ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง

5.2 เมื่อนักท่องเที่ยวทรัพย์สินสูญหายและต้องการใบแจ้งความเพื่อไปรับเงินทดแทนจากบริษัทประกัน ตำรวจทำการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้น หากตรวจแล้วว่าสูญหายจริงแจ้งสายการบินทราบ และเจ้าหน้าที่มาที่นักท่องเที่ยวด้วยหลังจากนั้นนำนักท่องเที่ยวมาแจ้งความที่แผนก 6 โดย ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองประทับเข้าก่อน ออกใบแจ้งความถ้านักท่องเที่ยวมีเวลาพอ ก็แนะนำไปแจ้งยัง สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง อีกครั้ง

6. การจับกุมส่ง สถานีตำรวจนครบาล ดอนเมือง

คดีทุกคดีที่เป็นความผิดซึ่งหน้า ตำรวจท่องเที่ยวดอนเมืองแผนก 6 จับกุมนำส่ง พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล ดอนเมือง มีดังนี้ คดีก่อความเดือดร้อนรำคาญที่เกิดภายในท่าอากาศยาน คดีความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา คดีเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย เช่น ฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เช่น ลักทรัพย์ วังราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์ รับของโจร กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกง รีดเอาทรัพย์ คดีความผิดเกี่ยวกับเอกสาร เช่น ปลอมเอกสาร สิทธิ เอกสารราชการ คดีความผิดเกี่ยวกับปลอมแปลงเงินตรา ทั้งเงินไทยและเงินต่างประเทศ คดีความผิดต่อเจ้าพนักงาน คดีความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ เช่น กักขังหน่วงเหนี่ยวทำให้เสื่อมเสียเสรีภาพ และคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น ช่มชู้ในกระทำการชำเรา อนาจาร เมื่อมีคดีดังที่กล่าวมานี้ เมื่อทำการจับกุมแล้วประสานกับเจ้าหน้าที่ของการท่า เพื่อขอรถนำตัวส่ง สถานีตำรวจนครบาล ดอนเมือง หรือนายร้อยตำรวจเวร ใช้ดุลพินิจในการนำส่ง

7. การจับกุมนำตัวผู้ต้องหาส่ง แผนกสอบสวนตำรวจท้องที่ (ผ.5 กก.2 บก.ทท).

เมื่อมีผู้เสียหายได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้ที่แผนก 5 หรือความผิดที่นายร้อยตำรวจเวรพิจารณาเห็นว่า สามารถที่จะขยายผลต่อไปได้อีก เช่น ความผิดเกี่ยวกับการวางระเบิด ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิง ความผิดเกี่ยวกับขบวนการปลอมหนังสือเดินทาง และคดีอื่น ๆ ที่นายร้อยตำรวจเวรนำส่งแผนก 5 นอกจากนี้ยังมีกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ตำรวจท้องที่หรือจับกุมตามหมายจับของตำรวจท้องที่ใด นำส่งท้องที่นั้น

8. การจับกุมตาม พ.ร.บ.ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง

หลบหนีเข้าเมืองหรือโดยผิดกฎหมาย หรือไม่สามารถแสดงหนังสือเดินทางเมื่อเจ้าพนักงานขอตรวจได้ เมื่อทำการจับกุมแล้วให้นำตัวส่ง สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง เพื่อดำเนินคดี กรณีที่ผู้ต้องหาไม่มีหนังสือเดินทาง ทำการจับกุมตัวแล้วนำส่งกองตรวจคนเข้าเมืองที่ถนนสารสินได้ เพื่อเนรเทศออกไปนอกราชอาณาจักรต่อไป

9. การจับกุมตาม พ.ร.บ.ศุลกากร

ความผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากรที่ ตำรวจท้องที่เขตดอนเมือง (แผนก 6) จับกุมส่ง สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง คือ ลักลอบนำสินค้าที่มีได้เสียภาษีเข้ามาในราชอาณาจักร ลักลอบนำสุราต่างประเทศเกินกว่าหนึ่งลิตรเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีได้เสียภาษี นอกจากนี้ยังมีการลักลอบนำบุหรี่ต่างประเทศเกินกว่า 200 มวน หรือเกินกว่าหนึ่งทิวเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีได้เสียภาษี

10. การจับกุมตาม พ.ร.บ.การทำอากาศยาน

ความผิดตาม พ.ร.บ.การทำอากาศยาน ที่ ตำรวจท้องที่เขตดอนเมือง(แผนก 6) จับกุมส่งสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง คือ เข้ามาในบริเวณเขตหวงห้ามของทำอากาศยาน โดยไม่ได้รับอนุญาต ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้โดยสารในเขตทำอากาศยาน นำรถยนต์รับจ้างสาธารณะเข้ามาในทำอากาศยานโดยไม่มีผู้โดยสาร นำรถเข้ามาจอดในที่ห้ามจอดในทำอากาศยาน จอดรถฝ่าฝืนเครื่องหมายหรือป้ายปฏิบัติตาม นำสิ่งของเข้ามาขายหรือจำหน่ายในเขตทำอากาศยาน และเข้ามารับผู้โดยสารที่เดินทางมาจากต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต

11. การปฏิบัติเมื่อได้รับแจ้งเหตุว่ามีระเบิด

แจ้งเจ้าหน้าที่ตระเวนระงับเหตุเพื่อแจ้งกับฝ่ายเก็บกู้ระเบิดของการทำอากาศยาน ตำรวจห้ามเข้าไปเก็บกู้โดยเด็ดขาด และกันคนเข้าใกล้สถานที่นั้น

12. การปฏิบัติเมื่อนักท่องเที่ยวเสียชีวิต

12.1 เสียชีวิตในท่าอากาศยาน ให้แจ้งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล ดอนเมือง เพื่อมาชันสูตรพลิกศพ แล้วแจ้ง สนง.แพทย์ประจำท่าอากาศยาน แล้วตำรวจท่องเที่ยวดอนเมือง(แผนก 6) ไปสืบสวนหารายละเอียดเบื้องต้น รายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ สกุล สัญชาติหมายเลขหนังสือเดินทาง เดินทางมาจากที่ไหน สาเหตุการตายเบื้องต้น

12.2 เสียชีวิตบนอากาศยาน ให้แจ้งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล ดอนเมือง เพื่อมาชันสูตรพลิกศพ แล้วแจ้งเจ้าหน้าที่การทำทราบ เมื่อเครื่องบินมาถึงท่าอากาศยาน ตำรวจท่องเที่ยวดอนเมือง(แผนก 6) ไปสืบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น รายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ สกุล สัญชาติ หมายเลขหนังสือเดินทาง เดินทางมาจากไหน สาเหตุการตายเบื้องต้น

13. การปฏิบัติเมื่อผู้เสียหายกำลังจะขึ้นเครื่องบิน และจับตัวผู้ต้องหาได้

13.1 กรณีผู้เสียหายเป็นชาวต่างประเทศ ทำการจับกุมแล้วพาคูกรณีไปพบเจ้าพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง ถ้าผู้เสียหายจำเป็นต้องเดินทางผู้เสียหายเขียนโน้ตแจ้งความถึงรายละเอียดต่าง ๆ และลงลายมือชื่อไว้ และสอบถามว่าจะกลับมาอีกเมื่อไร แล้วจึงทำการถ่ายรูปทรัพย์สิน ผู้ต้องหา และผู้เสียหายไว้เบื้องต้น ถ้ามีทรัพย์สินของผู้เสียหาย ก็คืนไป หลังจากนั้นนำผู้ต้องหาส่งเจ้าพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง พร้อมเอกสารและรูปถ่าย

13.2 กรณีผู้เสียหายเป็นคนไทย และมีความจำเป็นเดินทางไป ต่างประเทศ ตามกำหนด ให้ทำการจับกุมผู้ต้องหา หากมีเวลาให้นำคูกรณีส่งเจ้าพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง

14. การปฏิบัติกรณีผู้ต้องหา กำลังจะขึ้นเครื่องและผู้เสียหายตามมาชี้ตัว

14.1 กรณีได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนแล้วทำการจับกุมตัวนำส่ง สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง หรือท้องที่ที่ได้รับแจ้ง แล้วจึงแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบ

14.2 กรณียังมีได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ผู้เสียหายทำการชี้ตัวและจับกุมแล้วถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน ต่อจากนั้นนำตัวส่งเจ้าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง แล้วจึงแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบ

15. การปฏิบัติเมื่อจับกุมผู้กระทำความผิด ซึ่งเป็นพนักงานของการท่าอากาศยาน พนักงานรถเข็น พนักงานทำความสะอาด พนักงานขนย้ายสัมภาระพนักงานขับรถลิμουซีน พนักงานขับรถแท็กซี่ ให้นำตัวส่งเจ้าพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง รายงานถึงหัวหน้าหน่วยงานของผู้นั้น ต่อจากนั้นจึงรายงานสารวัตรแผนก 6 ทราบ

การแก้ไขปัญหามาตรการที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทั้ง 15 แนวทางดังกล่าว ยังมีข้อบกพร่องในส่วนของตำรวจท่องเที่ยว เพราะภายในเขตท่าอากาศยานกรุงเทพฯ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบร่วมกันตามแต่ละหน้าที่ของหน่วยงานนั้น เป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 หน่วยงาน และส่วนของเอกชนในธุรกิจภาคต่าง ๆ อีกเป็นจำนวนมาก แต่ละหน่วยงานต่างก็อ้างอำนาจหน้าที่ของตนเองเป็นหลัก ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการทำงานของตำรวจท่องเที่ยวที่ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ นี้ จะต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะปัญหากระทบกระทั่งกันระหว่างหน่วยงาน เนื่องจากการทำงานของเจ้าหน้าที่แต่ละสังกัด น่าจะเกิดขึ้นได้โดยง่าย นอกจากนี้ในการดำเนินการช่วยเหลือและบริการนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป สามารถที่จะกระทำได้ที่ระดับหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ตัวนักท่องเที่ยวเอง ความยากง่าย และความสลับซับซ้อนของปัญหานั้น รวมถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวของตำรวจท่องเที่ยวโดยทั่วไป สามารถที่จะกระทำได้รวมถึงวิธีการต่าง ๆ ที่ตำรวจเลือกใช้ในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ซึ่งในเรื่องการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยเองยอมรับว่าหลากหลายวิธี แล้วแต่ประสบการณ์ของตัวตำรวจท่องเที่ยวในแต่ละบุคคล ซึ่งวิธีการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในส่วนของตัวผู้วิจัยเองนั้น ยึดหลักตั้งใจและจริงใจในการแก้ปัญหา ดังนี้

1. พิจารณาดูว่านักท่องเที่ยวนั้นต้องการให้ช่วยเหลืออะไร สามารถดำเนินการเองได้หรือไม่
2. ดูว่าปัญหาเกิดจากอะไร ให้แก้ไขตรงจุดนั้น หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ก็พยายามหาวิธีทางที่จะทำให้ปัญหาความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวเบาบางลง
3. ในกรณีที่ความเสียหายเกิดจากตัวของนักท่องเที่ยวเอง ก็ชี้แจงให้เขาเข้าใจ
4. ในกรณีที่ปัญหาเกิดจากความบกพร่องของระบบงานหรือช่องว่างระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ก็ชี้แจงให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ พร้อมทั้งแนะนำให้นักท่องเที่ยวทำจดหมายถึงผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อจะได้พิจารณาหาทางแก้ไขต่อไป

ดังนั้น เมื่อพิจารณาปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว จะเห็นว่านโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่มีความสอดคล้องกับการป้องกันอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ทำให้ตำรวจท่องเที่ยวมีปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะการเลือกปฏิบัติเลือกไม่ปฏิบัติ การเลือกปิดภาวะความรับผิดชอบ เนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ขาดทิศทางที่ชัดเจน นักท่องเที่ยว ผู้บังคับบัญชา ตำรวจท่องเที่ยวตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขาดความร่วมมือและการประสานงานกับตำรวจท่องเที่ยวไม่ดีพอ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้.